
Do Thái và Iran

Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng

Cuộc viếng thăm tòa Bạch Cung của tân thủ tướng Do Thái Benjamin Netanyahu vào ngày thứ hai 18 tháng 5, gặp Tổng Thống Obama mặt đối mặt, là ngày quyết định cho tương lai của vùng Trung Đông sẽ thành biển lửa hay không trong thời gian sắp đến. Lý do là với cuộc thẳng cừ gần đây của Netanyahu, dân Do Thái đã trao phó định mệnh của quốc gia cho một người được coi là quá khích cực đoan, với chủ trương phải giải quyết vấn đề Iran một cách gấp rút trước khi Iran có khả năng chế tạo được bom nguyên tử.

Đối với dân Do Thái, những lời đe dọa của Tổng Thống Ahmadinejad của Iran, đòi xóa tên của Do Thái ra khỏi bản đồ thế giới, được coi là sự khẳng định sẽ dùng bom nguyên tử để tiêu diệt Do Thái một khi Iran hoàn tất chương trình chế bom nguyên tử của mình. Mặc dù giới quốc phòng Hoa Kỳ cho là Iran còn phải mất vài năm nữa trước khi đạt được mục tiêu, giới tinh báo Do Thái không tin tưởng những trấn an của Hoa Kỳ và tính toán là Iran chỉ còn chừng nửa năm hay một năm nữa sẽ tinh luyện đủ uranium và chế được quả bom đầu tiên.

Netanyahu khi tranh cử chức vụ thủ tướng của Do Thái không cần phải nói ra những dân Do Thái thừa hiểu một khi bầu cho Netanyahu lên giữ chức vụ, việc giải quyết Iran sẽ trở thành ưu tiên cấp bách và nhiều phần sẽ là chiến tranh với hình thức dội bom những cơ sở nguyên tử của Iran đặt tại vùng Natanz.

Netanyahu là tay điều hâu số một của Do Thái hiện nay, thực ra đã được bầu lên chức vụ thủ tướng Do Thái hơn 10 năm trước, lúc đó là thời Bill Clinton làm Tổng Thống của Hoa Kỳ. Netanyahu nổi tiếng là người ương ngạnh và tự cao tự đại. Trong lần gặp gỡ đầu tiên với Clinton tại tòa Bạch Cung, Netanyahu đã lên lớp Clinton về những quan hệ giữa Do Thái và dân Ả Rập làm Bill Clinton nổi sùng và theo lời các cố vấn của Clinton, sau khi Netanyahu

ra về, Clinton đã mạt sát thủ tướng Do Thái bằng những lời lẽ nặng nề nhất. Ảnh hưởng về ngoại giao giữa Hoa Kỳ và Do Thái do hiềm khích giữa Clinton và Netanyahu không phải là nhỏ và sau này khi Netanyahu mất chức, phải mất đến hàng hơn 10 năm sau mới trở lại được ngôi vị thủ tướng, đã dạy cho Netanyahu bài học là Hoa Kỳ dù sao đi nữa vẫn là quốc gia bảo vệ cho Do Thái, không thể đi ngược lại được!

Nhưng dù cho có nhận thức là Do Thái cần đến Hoa Kỳ để sống còn, đối với Netanyahu mỗi lo bị diệt chủng do bom nguyên tử của Iran vẫn quan trọng hơn và cần phải giải quyết trước khi để cho sự việc có thể xảy ra. Nói cách khác, Netanyahu chủ trương phải luôn luôn tiền kích kẻ thù của mình, có nghĩa Do Thái phải dội bom phá tan những cơ sở nguyên tử của Iran trước khi xử này đạt được số lượng uranium tinh luyện cần thiết.

Tinh thần điều hâu này của Benjamin Netanyahu được hun đúc từ nhỏ trong gia đình. Bố của ông này là một sử gia nổi tiếng của Do Thái tên Benzion Netanyahu vẫn còn sống năm nay 99 tuổi, chuyên nghiên cứu về lịch sử của những sự tàn sát giống dân Do Thái tại Tây Ban Nha thế kỷ thứ 15, trong thời kỳ Inquisition của Thiên Chúa Giáo. Kết luận của Benzion Netanyahu là dân tộc Do Thái phải tự lo cho mình, không thể yếu hèn để bị tàn sát như tại Âu Châu vì lý do tôn giáo thời Trung Cổ hay như thời Holocaust của Đức Quốc Xã sau này. Anh của Benjamin Netanyahu là Yonatan, chỉ huy vụ giải cứu các con tin Do Thái tại phi trường Entebbe của Uganda năm 1976 và bị thiệt mạng trong cuộc hành quân này. Yonatan Netanyahu được coi là anh hùng của Do Thái và cuộc tấn công Entebbe được quay thành phim, như một thứ vinh danh tinh thần nợ máu trả bằng máu, ăn miếng trả miếng không thể thụ động được cho dân Do Thái.

Thủ tướng Benjamin Netanyahu của Do Thái theo một số nguồn tin đã quyết định từ đây đến cuối năm nếu những cố gắng của chính quyền Obama trong việc thuyết phục Iran

từ bỏ chương trình nguyên tử không thành công, sẽ cho dội bom Iran dù cho có được Hoa Kỳ ủng hộ hay không. Hiện nay chính quyền Obama đang chờ đợi cuộc bầu cử sắp đến tại Iran để xem Tổng Thống Ahmadinejad có được tái đắc cử hay không. Nhưng dù cho Ahmadinejad có được ở lại chức vụ hay một kẻ khác lên giữ chức Tổng Thống, quyền hành tối thượng tại Iran vẫn nằm trong tay giới giáo sĩ Hồi Giáo và giới này tiếp tục chủ trương tiêu diệt Do Thái bằng bom nguyên tử một khi Iran thành công trong việc chế bom.

Obama khi ra tranh cử đã hứa hẹn sẽ mở rộng ngoại giao và thương thảo với Iran, trái ngược với chính sách của chính quyền Bush trước kia là đe dọa và tìm cách cô lập hóa kinh tế của Iran. Tuy nhiên dù cho có dùng củ cà rốt thay cây gậy trong việc đối phó với Iran, đường hướng của xứ Hồi Giáo quá khích này là vẫn tiến tới trong việc chế bom nguyên tử, chỉ lợi dụng những hòa hoãn của Obama để mua thời gian và kéo dài việc thương thảo theo đúng chiến thuật hoãn binh chi kế.

Đây là lý do thủ tướng Do Thái Benjamin Netanyahu khi gặp Obama sẽ đặt vấn đề cho ra lẽ để quyết định khi nào sẽ tấn công Iran! Tuần lễ trước đây, Obama đã phải cử giám đốc CIA sang Do Thái để gặp giới tinh báo của Do Thái và Netanyahu vì Do Thái đòi hỏi để biết rõ Hoa Kỳ sẽ dùng những dấu mốc nào để biết được Iran có thực tâm trong việc thương thảo hay không? Áp lực của Do Thái trên chính quyền Obama càng ngày càng nặng nề hơn vì Netanyahu đã quá sốt ruột về việc quyết định dội bom Iran. Vì thế cuộc gặp gỡ giữa thủ tướng Do Thái và Obama tại tòa Bạch Cung ngày 18 tháng 5 có thể coi như một thứ tối hậu thư của Netanyahu. Hoa Kỳ sẽ làm được gì để chắc chắn là Iran sẽ không thể tiếp tục chế bom nguyên tử được. Và nếu Iran không thực tâm để thương thuyết, Hoa Kỳ sẽ yểm trợ Do Thái như thế nào trong cuộc dội bom?

Năm ngoái khi Bush còn tại chức, cựu thủ tướng Olmert của Do Thái lúc đó đã đòi hỏi để Hoa Kỳ tiếp tế

---

phương tiện dùng máy bay chậm rãi trên trời cho các phi cơ Do Thái phải bay quá xa trong cuộc dội bom, thiếu xăng vì bình xăng không đủ cần đến tiếp tế nhiên liệu trên không. Olmert cũng xin Bush cho phi cơ oanh tạc của Do Thái bay ngang qua không phận của Iraq để xâm nhập vào Iran dội bom cho gần. Bush từ chối việc xâm phạm lãnh thổ trên không của Iraq nhưng đã ủng hộ thuận các đòi hỏi khác về yểm trợ nếu khi nào Do Thái tấn công Iran!

Việc Do Thái chỉ cho tập trận tại Địa Trung Hải năm ngoái, sửa soạn cho cuộc dội bom Iran nhưng không thực hiện ngay vì không muốn cuộc tấn công xảy ra vào cuối nhiệm kỳ của Bush. Điều này hợp lý vì thực ra Do Thái đã đạt được mục tiêu của mình với thời của George W Bush là diệt được Iraq, không để cho xứ này còn là mối đe dọa cho Do Thái như khi Saddam Hussein còn nắm quyền.

Trên địa bàn Trung Đông hai mối nguy cho Do Thái là Iraq dưới thời của Saddam Hussein và Iran. Cuộc chiến Iraq của George W Bush thực sự có nguyên nhân sâu xa là để bảo vệ quốc gia Do Thái, không phải vì vấn đề báo hiếu của George W Bush vì Saddam âm mưu ám sát Bush bố, cũng không phải vì lý do dầu hỏa. Dù chủ trương của nhóm Tân Bảo Thủ dưới thời Bush muốn kiểm soát nhiên liệu dầu hỏa khi tấn công Iraq, đây chỉ là hình thức giả mù sa mửa để đánh lạc hướng dư luận. Lý do chính là khối dân Do Thái nắm giữ những chức vụ then chốt trong chính quyền Bush thuộc phe Tân Bảo Thủ đã quyết định từ lâu là để bảo vệ quốc gia Do Thái, Hoa Kỳ sẽ phải tiêu diệt chính phủ của Saddam Hussein và làm cho Iraq tan hoang để không bao giờ có thể đe dọa Do Thái như Saddam đã từng làm hơn 20 năm trước đây khi định chế bom nguyên tử và bị Do Thái cho dội bom phá cơ sở này ngay.

Vụ 9-11 là một cơ hội bằng vàng để nhóm Do Thái nắm giữ phe Tân Bảo Thủ trong chính quyền dùng để biện minh và thuyết phục Bush cho tấn công Iraq. Nay Iraq đã thành bình địa, tan hoang không còn chút khả năng nào để trở thành mối đe dọa cho quốc gia Do Thái, mục tiêu kế

tiếp là Iran. Điều khó khăn cho Do Thái là ngọn gió tại Hoa Kỳ đã xoay chiều, phe bảo thủ không còn được dân chúng Hoa Kỳ tín nhiệm và quả lắc của chính trị Hoa Kỳ đã quay ngược để trở thành cấp tiến.

Đánh hơi thấy điều này, bộ máy vận động của nhóm dân Do Thái nắm giữ hầu hết những chức vụ trọng yếu trong chính quyền, cũng như về tài chánh và về truyền thông của Hoa Kỳ đã đổ dồn lực lượng để giúp Barack Obama thắng cử Tổng Thống. Đây là lý do những nhân vật quan trọng nhất bao quanh Obama hiện nay đều là dân Do Thái, như cố vấn Axelrod, người được coi là thiên tài về vận động tranh cử, đã tạo cho Obama một bộ máy tranh cử hữu hiệu chưa bao giờ thấy trong lịch sử tranh cử của Hoa Kỳ và là yếu tố chính cho sự thắng cử của Obama. Người gốc Do Thái khác còn giữ nhiệm vụ quan trọng hơn sau khi Obama nhậm chức là Rahm Emanuel, chief of staff của Obama, là cánh tay phải và gần như sẽ quyết định mọi sự.

Những điều này cho thấy dù chủ trương của Obama là ngoại giao và thương thảo với Iran để thuyết phục Iran từ bỏ việc chế bom nguyên tử đổi lấy bình thường hóa ngoại giao và bỏ các chế tài về kinh tế, nhóm Do Thái nắm quyền hiện nay bao quanh Obama sẽ áp lực để Hoa Kỳ hành xử phù hợp với quyền lợi và sự sống còn của quốc gia Do Thái. Đối với nhóm Do Thái trong chính quyền của Hoa Kỳ cũng như với chính phủ của tân thủ tướng Do Thái Benjamin Netanyahu, Iran sẽ không bao giờ từ bỏ chương trình chế bom nguyên tử và con đường duy nhất phải đi là cho dội bom Iran, hoặc do chính Hoa Kỳ, hoặc do Do Thái với sự yểm trợ đã có sẵn từ chính quyền Bush, chỉ đợi ngày để thực hiện.

Biển lửa tại vùng Trung Đông như thế gần như chắc chắn sẽ bùng cháy dữ dội khi Do Thái dội bom Iran và xứ này sẽ trả đũa lại một cách khốc liệt, trên khắp các địa bàn chiến lược quan trọng của Hoa Kỳ. Như ngay tại Iraq với quân lực của Hoa Kỳ vẫn còn hiện diện chưa rút về kịp, Iran nhiều phần sẽ cho mở rộng cuộc chiến lại ở đây để kèm chân của Hoa

Kỳ, một xứ khác sẽ bị lôi cuốn theo là Saudi Arabia, sẽ bị Iran tấn công để ngăn chặn đường tiếp tế dầu hỏa. Khi đó kinh tế toàn cầu sẽ còn khốn đốn nặng nề gấp bội, chưa ra khỏi cuộc đại khủng hoảng còn bị giá dầu tăng vọt làm kiệt quệ hơn. Và dĩ nhiên quốc gia Do Thái sẽ bị trả đũa bằng những làn sóng khủng bố và pháo kích từ Hamas và Hezbollah, hiện do Iran tài trợ và điều động sẽ được lệnh từ Iran để khuấy động mạnh hơn nữa.

Thời điểm từ đây đến cuối năm sẽ cho biết những biến động này có thành sự thật hay không, như thủ tướng Benjamin Netanyahu nhiều phần đã ra tối hậu thư cho Tổng Thống Barack Obama trong cuộc họp tại tòa Bạch Cung vừa qua.

Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng

<http://www.nguyendinhphung.com/>